

VYDÁVÁ ČSL. STRANA NÁRODNĚ SOCIALISTICKÁ VE FRANCII

ROČNÍK : 1

PARÍŽ - listopad - 1952

ČÍSLO : 3.

ŘÍDÍ REDAKČNÍ KRUH.

CENA : 30' - FRS.

S každým - proti všem. A. Čížek.

Washingtonská fraška oficiálně skončila. Na první pohled se může nezasvěcenosti její ukončení jevit jako vítězství dvou politických stran: strany slov. dem. a nár. soc.. V tomto případě jde však skutečně o Pyrrhovo vítězství a teprve nedaleká budoucnost jasně ukáže, jakou cenu za ně zaplatily obě tyto strany. Vždy jsem upřímně ctil a obdivoval osobní vlastnosti p. místopředsedy Dr. Lettricha. Jeho rozhled a chladná rozvaha činily z něj velmi silnou politickou osobnost. Nakonec však svůj, řekl bych, existenční zápas prohrál v duelu s Dr. Ripkou. Oba tito pánové totiž lišácky spekulovali. Dr. Lettrich věřil, že podporou Dr. Ripky oslabí v budoucnu stranu nár. soc.. Dr. Lettrich stejně jako Mayer, shodují se v tom, že je nutno držet Ripku, i když je to člověk špatné politické minulosti. Dokonce právě proto pěstují Ripku proti Dr. Zenklovi, kterého vidí neradi jak v čele Rady, tak i strany. Plně chápu jejich snažení, vždyť strana v čele s Dr. Ripkou, doma tak nepopulárním, by pro ně znamenala daleko menší nebezpečí, než když stranu vede Dr. Petr Zenkl. Při tom se zdá, že kalkulanti zapomeli docela na Dr. Jaro Stránského, který v případě absence Dr. Zenkla by byl jistě daleko vážnějším kandidátem na předsedu strany, než Dr. Ripka. Dr. Jaro Stránský je asi první obětí, kterou strana nár. soc. platí washingtonskou dohodu. Členstvo nár. soc. strany v exilu si jistě již odvyklo dostávat nějaké informace od svého vedení, ale v tomto případě by představitelé strany měli učinit výjimku, slevit něco ze své povýšenosti vůči prostému členstvu a podat nutné vysvětlení o tom, kdo dovolil odvolat Dr. Stránského z předsednictva Rady a nahradit ho Dr. Ripkou. Upozornuji-li dnes, tak, jak jsem činil dosud, na nebezpečnou hru Dr. Ripky, při které je v sázce i osud naší nár. soc. strany, nečiním tak ze strachu, že by ta "ministerská křesla", tak pracně rozdělená, našla své pokračování v osvozené vlasti. Nikdo nemá práva podceňovat náš domov, který si za své utrpení jistě zaslouží právo voliti si své representanty sám.

Není mým úmyslem přidělovat si starosti všemi těmi komplikacemi, které Dr. Lettrichovi touto "vítěznou" dohodou vznikly. Nemám totiž žádné možnosti uspokojit třeba jen částečně všechny ty ambice Dr. Kvetka či Beluše, event. těch ostatních. Nehodlám také pátrat po tom, jaké to asi byly záhadné vlivy, ba možno říci kouzla, kterými se Fraštacký stal přítelem Dr. Zenkla. Zato však s větší úzkostí se dívám na všechny ty krivolaké cesty, jimiž se naše strana nár. soc. ubírá. Podíváme-li se dnes na náš program, na t. zv. politickou linii strany, nemohu se zbavit dojmu, že tento široký a úžasně pružný program je dílem těch lidí, kteří se snaží stranu zkompromitovat a zcela odcizit bývalému členstvu. Nelze přece pro Boha býti s každým proti všem! Takový kandidát na "svatého", jako je býv. posl. Uhlíř, musí každého přesvědčit o tom, že jsme tou nejkatoličtější stranou, která kromě jména, se socialismem nemá vůbec nic společného. Ale ještě máme Dr. Ripku se svojí suitou, aby Vas přesvědčil, že takový Majer, Laušman a Vilím jsou pouzí hrůzlové, blednoucí závisti, začne-li on s Dr. Povolným obhajovat marxistické these. Jinak člověk zjistí, že strana stojí za Benešem, i když náhodou se jeden člen předsednictva strany unáhlil a napsal ostrou kritiku na Dr. Beneše v pařížském tisku. A hlavně Masaryk, to je náš vzor, i když jsme se jeho mravními zásadami nikdy neřídili, ani v budoucnu se nehodláme řídit. Nerad bych připomínal Masarykův vzorný rodinný život a jeho krásný poměr k ženě. To bych si definitivně rozhněval mnohého čelného funkcionáře naší strany. Nerozumní prostí členové dožadují se stále většího kontaktu se svým vedením. Požadavek velmi absurdní vzhledem k tomu, že nemají volebního práva v exi-

lu. Zaujmě-li však v důsledku této izolace některý člen své vlastní stanovisko k nějaké otázce, dostane se okamžitě do styku s vedením strany, které mu pohotově připomene organizační řád strany. Čertovo kopytko tenhle organizační řád. Povinností prostých členů je totiž tímto řádem se přísně řídit. Každé porušení či zneužití se velmi třešce. Snad se také dočkáme jednou těch krásných dob, kdy tento řád bude dodržován i na místech vedoucích. V Praze bylo členstvo strany mnohokrát pobouřeno hrubým obcházením org. řádu právě vedením strany. Žádnou zvláštností nebylo, stal-li se členem výkonného výboru strany nějaký nový objev, jehož členství ve straně delkou trvání zdaleka neodpovídalo podmínkám, určeným org. řádem str. Stalo se dokonce, že kandidát do poslanecké sněmovny, navržený vedením strany, byl členem teprve 14 dní před volbami. Org. řád stanoví lhůtu pro toto členství nejméně 3 let. Ani protest sestry Zemínové, místopředs. strany proti tomuto neslýchanému obcházení řádu na tom bohužel nic nezměnil. Kolik škod již napáchalo v naší straně špatné vykládání pojmu stranické kázně. Někteří představitelé strany si, bohužel, že stranické kázně udělali pouhý bič na prosté členy. Úplně zapoměli, že tato kázeň platí pro všechny, a že není absolutně možno vykládat si ji jako naprostou poslušnost členů vůči určité skupině, která je právě u vesla. Ten, kdo se domníval, že se vedení strany alespoň poněkud poučí z různých těch nehorázných chyb, kterých se doma dopouštělo, musí být zklamán. Zase se už jede po staré koleji, zas už se používá k měření dvou loktů. Konečně, posuďte sami! Br. Suchý a Čížek jsou vyloučeni ze strany pro porušení kázně v důsledku svých přátelských styků - prý - s nesocialisty. Kdybych byl rádně disciplinovaným straníkem, byl bych si býval místo Šamala, Hrabíka, Rysa a Dezorta, těchto vyslovených nesocialistů, vybral p.p. Ing. Pavla, Bertla, Rašína a Dr. Fejeralendu, t.j. dnešní spolupracovníky vedení naší strany, tedy vesměs lidí se slavnou socialistickou minulostí. Když jsem se snažil najít k předsedovi sloven. dem. strany, býv. povereníkovi Ing. Fillovi, kladný, přátelský poměr, byl jsem za to napomínán a poučován, že i tento můj postup je pokládán vedením strany za škodlivý. I když se nezabývám řemeslně politikou, jsem natolik dobře informován, že p. Ing. Fillo dosud nevystoupil ze své strany, ba ani že p. Dr. Lettrich není soc. demokratem, a přece došlo k dohodě Dr. Zenkla s p. Dr. Lettrichem. Nechci malovat čerta na stěnu, ale mám někdy takové ošklivé myšlenky a strach, aby nebyl pro podobné delikty, kterých jsem se dopustil já a br. Suchý, vyloučen dokonce i Dr. Ripka, hlavní strůjce dohody s Dr. Lettrichem. Škoda, že už jsou pryč ty doby, kdy se z naší strany vylučovali lidé pro vážné delikty: zpronevěru peněz, nemravný život a j. "roztomilosti", které byly skutečně špatnou visitkou straně. Z toho zatím, přátelé, nemusíte mít strach. Vždyť vrána vráně oči nevyklove. Mnozí po přečtení tohoto článku zanevrou na mě definitivně. To budou ti postižení. Druzí si budou říkat: "Ale ano, je to pravda, ale nemá se to vynášet na veřejnost!" Bohužel, můj názor na to je poněkud jiný. Zdá se mi totiž, že se pomalu, ale jistě ztrácí z naší strany ta krásná vlastnost, která byla naší hlavní silou kdysi - statečnost. Od r. 1945 setkávali jsme se s touto krásnou lidskou ctností již jenom mezi prostým, rádivým členstvem. U našich vůdců se jí mnoho nedářilo. Nemáme-li dnes na tuto nejsmutnější eru naší strany ještě daleko bolestnější vzpomínky, pak je to zásluhou jedině těch Krajínů, Horů, Bartošů, kteří zachránili čest našeho praporu. Dá Bůh, že v naší straně dojde k výměně stráží, a že místo Dr. Ripky a jeho kliky budou povoláni k řízení osudu naší strany ti stateční, kteří v tak těžkých chvílích stranu nezklamali.

Chyby minulosti.

Ing. J. B o r v i d a, Paříž.

Od doby, kdy byla ustavena nová Rada Svob. Československa ve Washingtoně ze zástupců Výboru a některých politických směrů bývalé Rady Svobod. Československa, t. j. od 4. VII. 1952, se politická hladina československých emigrantů a všech Čechoslováků v zahraničí vůbec nejen neuklidnila, ale naopak ještě více zčeřila. Důkladem toho jsou velmi četné kritiky v československých časopisech levicových i pravicových. Dokonce se objevují kritiky a varovná slova i od opravdových přátel Čechoslováků, tak na př. v Jostenově "Čechoslováku" ze dne 24. října 1952 píše poslanec konservativní strany John Baker White, že lid musí mít možnost vytvářeti si svoji budoucnost podle svých vlastních přání a apeluje, aby v zájmu národa neshody mezi emigrací byly urovnány. Člen redakce "Times" upozorňuje na slova Fr. Beneše za II. války, že emigrace je nejmenší část národa a dále uvádí, že za hranicemi Československa není nyní nikdo, kdo by se Dr. Benešovi mohl rovnat. Nakonec ve svém článku praví, že by mohlo vésti jen k dalšímu neštěstí, kdyby vláda, utvořená v zahraničí, se ujala moci, až komunistický režim padne. V socialistickém časopise "Naše cesta" mluví se v některých článcích o oligarchii několika lidí a o jednání lidí průměrných a podprůměrných, mezi něž nutno bohužel počítati největší část t. zv. politiků profesionálních, kteří se dostali do popředí v letech 1938-48. Dále se v tomto časopise zdůrazňuje, že naši lidé doma žádají ráznou reformaci institucí a lidí. Zvláště mladá generace je si dobře vědoma toho, že se v dosavadní politice pokračovat nedá. Nestačí se ohánět jen slovy a kritisovat, musí se začít jednat. Volá se po zvýšení mravní úrovně vůdců a zdůrazňuje se: "Nepotřebujeme měnit ani instituce ani strany ani církve, nýbrž samy sebe." V tomto časopise ocenuje se vysoká politická a mravní úroveň presidenta Dr. Beneše.

Časopis "Rozpravy" kritizuje Radu v tom smyslu, že nemá za sebou většinu, t. j. není vybudována na principu demokratickém, že je složena z lidí, kteří jsou zodpovědní za zašantročení Podkarpatské Rusi nejnebezpečnějšímu režimu v dějinách, t. j. SSSR. Zdůrazňuje se, že základem státu jest spravedlnost, odsuzuje se hromadná loupež soukromého majetku a upozorňuje se na to, že ti, kteří spolupracovali a učinili z kdysi právního státu pravý opak, sedí nyní ve Washingtoně a hrají si na osvoboditele národa. Kritizuje se neprozíravá demise vlády dne 20. II. 1948, aniž byla zajištěna vládní a parlamentní většina. Odsuzuje se postup soc. dem. strany v době krise. V československých exilových novinách objevují se články uprchlých politických vězňů, z nichž jeden mimo jiné píše: "Pánové, Vy zastupujete uprchlíky a zapomínáte, že jsou v zahraničí lidé, kteří také zastupují zde na západě i tu bojující část národa. Jak žijí oni a jak Vy?" Jediný vděk svobodného světa těmto idealistům je ten, že je nechává žít v lágrech, a že lidé, žijící zde na západě v nich zničili to nadšení a tu duševní sílu, kterou se nepodařilo zničit ani komunistům nejbezohlednějším terrorem. Je to poznání, že jsme musili přijít až sem, na svobodný západ, abychom ztratili, co bylo naší silou v tomto velkém boji. Nemůžeme dále mlčet, jestliže se již dnes objevují mezi naší emigrací snahy snížit důvěru veřejnosti ve III. domácí odboj. Přesvědčil jsem se o tom, že lidé, kteří ještě dnes informují vládní kruhy U.S.A. o Č.S.R., dávno ztratili kontakt s národem a nerozeznají pravdu od lži. O podobných článcích jiných

časopisů mohl bych pokračovati. Chtěl jsem uvést alespoň některé z nich, a to právě tak, aby byly citovány články časopisů, reprezentující jak socialistický směr, tak občanský i neutrální. Všude se zdůrazňují chyby vedení v minulosti i přítomnosti a volá se po změnách a po tom, aby západní spojence informovali lidé ne příliš zatížení minulostí. Ve všech časopisech oceňuje se politická a mravní kvalita pres.Dr.Beneše a jeho houževnatý boj v unorových dnech 1948.

Již dvakrát jsme na chyby doplatili a měli jsme to štěstí, že boj o naši svobodu byl později spojen s bojem o svobodu jiných národů. Musíme si uvědomit pro budoucnost, že jen ten národ si může udržet svobodu, který je ochoten v rozhodující chvíli přinést tu největší oběť. Že náš národ dovede přinášeti oběti největší, prokázal již za nacistů. Je však otázka, zda politická vedení v těžkých dobách v únoru 1948 byla na úrovni národa, který z valné části byl protikomunistický a toužil po boji za svobodu. Bohužel až na demonstraci studentů, nebojovalo se za svobodu ani na ulici, ani v parlamentě. Někteří politikové dokonce v kritických dnech opustili Prahu a nechali presidenta Dr.Beneše jeho osudu. To zůstane vždy smutnou skvrnou naší historie. Každý, kdo byl doma ještě po únoru 48 a zúčastnil se dál ilegálního boje, ten ví, že náš lid těžce nese, že do vrcholného odbojového orgánu proti komunistickému režimu jsou jmenováni i lidé, kteří nejen tento režim v parlamentě po únoru 48 schválili, ale někteří dokonce z parlamentní tribuny jej i obhajovali. Tím se odboj demoralisuje.

Myslí-li si někdo, že národu se vnutí vůdci, ať se v boji osvědčí, či nikoli, že odbojové vedení se dá prostě způsobem akčních výborů nakomandovat, nejen že se mýlí, ale slouží i velmi špatně svému národu. Chyby z domova se opakují v zahraničí. Někteří jednotlivci zde úplně napodobují způsoby akčních výborů a maří práci poctivých lidí o osvobození národa. Ti, kdo mysleli, že poměry zde v exilu vykrystalisují, a že po 4.letém exilu bude do vedení odboje zavedena demokracie, velmi se zklamaní. Nelze mlčet k tomu, aby pro osobní aspirace několika jednotlivců, nikterak se v tomto boji osvědčivších, trpěl celý národ. Hlásíme-li se k Masarykovi, tudíž nutno nebát se mluvit pravdu. Demokracie zde snaží se některé osoby systematicky a tvrdošíjně znemožnit. Naše strana nár.soc., jejíž předsedou je býv.posl.A.Čížek, a jež si vytkla za úkol držeti se přísně demokratických zásad obou našich presidentů tak, jak to bylo programem a zvykem strany Klobáskovy, bude vytrvale hájit principy demokratické i zde v exilu. Naše strana osvědčila se již v tomto boji, a to jak uvnitř, tak i zevně. Vznikli jsme na řádné Valné hromadě, a i když někteří neuznali demokratickou většinu, dovedli jsme hájit demokracii i tam, kde byl poškozen příslušník naší strany, neboť jsme si byli vědomi, že musíme vždy a do všech důsledků hájit pravdu. V tomto případě došlo k prvnímu rozporu mezi námi a Dr.Ripkou, když ve své obhajobě demokracie kandidovali jsme do Rady svob.Českosl. - Dr. Šabů. Dále v době, kdy menšina opustila Radu a vytvořila výbor a tím odbojovou věc velmi poškodila, zůstala naše strana opět věrna demokracii a šla s většinou. Každý z našich straníků očekával, že při rekonstrukci Rady dojde k opravdovému ustavení vrcholného orgánu, kde budou zastoupeny paritně všechny politické směry jak Rady, tak i Výboru. Bohužel, nestalo se tak. Za Masarykovy ery nebylo možno vyřadit některý politický směr z práva volit své zástupce do parlamentu či obce. Nyní, když se Masarykem mnozí ohánějí, provádějí jeho jménem politiky, nedůstojnou jeho jména. Nelze se tedy divit, že i cizinci upozorňují na neštěstí, v případě vlády tohoto režimu. Vše nasvědčuje tomu, že si někteří lidé nepřejí klidu v emigraci, ani opravdového boje za svobodu.

- 2 -
Podivuhodné názory.

J. Suchý, New-York.

Skupina bývalých mezinárodně-konjunkturalistických vůdců strany v New-Yorku vydává též svůj časopis. Šéfredaktorem je prof. Vratislav Bušek. Vrchmádozor nad ním má František Ambrož. Časopis se jmenuje "Náš Směr". Název naznačuje, že jeho ukolem je zřejmě hledat to, co ztratili, když se v r. 1945 v rozporu se členstvem domnívali, že nejsprávnější směr cesty z Londýna do Prahy vede přes Moskvu. Obsah časopisu ukazuje, že výstižnějším názvem pro něj by bylo spíše "Tápání" či "Ztracená cesta".

Jak hluboké je zmatení vydavatelů časopisu, vysvítá nejlépe z článku, který vyšel ve 4.č., a jehož název je "Co máme dělat?" Článek, uveřejněný pod zn. "Atis", pokouší se radit "vykořeněným emigrantům". Jeho obsah ukazuje, že to je "vykořeněný" autor sám, kterému by bylo rady nejvíce třeba. Autor přijal podivuhodné rozdělení emigrace do několika kategorií tak, jak to kdysi hlásal v Paříži /a později alespoň pro veřejnost prozíravě opustil/ Dr. H. Ripka. Kategorie č. 1. jsou ti nadprávní. To jsou političtí profesionálové, kteří prý musili opustit svoji vlast pro svou "politickou" činnost. Není prý jich většina. Druhou kategorií jsou ti, kteří, jak píše autor, patří k "sociální vrstvě, ktercu komunisté zlikvidovali". Autor tuto vrstvu přesněji neidentifikuje, nepíše na př., zda do ní zahrnuje i likvidované universit. profesory. Tato vrstva povoluje poloprávnost. Povoluje se jim, aby byli "přirozenými pomocníky" emigrantů, které autor článku nazývá politickými, i když prý u nich politické smýšlení hraje roli druhořadou. Toto poloprávní povoluje se jim ovšem pouze, pokud jsou loyálními služebníky kategorie první. V opačném případě jsou zařazeni buď do kategorie 3.a / - mezi lidi nečestné, kterým hořela půda pod nohama, a kteří by patrně za všech okolností mohli očekávat spravedlivý trest. Byli by ihned "nepočestnými národními správci, příživníky každého společenského řádu, dobrodruhy, které každý převrat vynese na povrch". Bylo by je možno zařadit i do skupiny 3.b / - mezi "komunistické agenty, kteří se pokrytecky vydávají za protikomunistické bojovníky a pokoušejí se vnést do řad politické emigrace zmatek, nesvár a rozpory."

Pisatel článku "Co máme dělat?" dodává, že toto je jen "hrubé" rozdělení emigrace. Vyjímecně souhlasíme. Dodáváme, že na tyto hrubosti si již emigrace zvykla z útoků A. Zápotockého, V. Kopeckého a jimi instruovaných agentů mezi krajany. My, kteří jsme prožili v Paříži začátky boje o osvobození v exilu z terróru bývalých komunistických přísluhovačů, známe tento způsob "politického boje" i odtud. Šéfredaktor časopisu "Náš Směr" byl v této době mezi námi. I on byl pomlouván, denuncován u francouzských úřadů i veřejností jako komunistický agent, rozvratník a muž, který chce přinést do řad českoslov. emigrace zmatek, když bojoval o její politickou očistu. Nebylo jeho povinností varovat pisatele článku před tímto povrchním či snad dokonce zakeřným rozdělením českoslov. emigrace?

Článek obsahuje ještě jiný podivuhodný názor. Názor tím podivuhodnější, že časopis se vydává za orgán strany socialistické. Pisatel se obrací k mladé inteligenci v exilu, která se musí živit fysickou prací. Znamená prý to pro ni dočasnou degradaci a proletarisaci. Věru podivuhodný názor socialisty, hlásajícího mládeži, že fysická práce znamená společenskou degradaci. Podivuhodné názory připravují přinést naši intelektuálové do země, která očekává tak toužebně své osvobození. Mluvíme velmi často o tragedii našeho národa, když zhodnocujeme pomnichovské udobí jeho dějin. Není tato tragédie prvním důsledkem tragédie jiné - upadku duchovních a politických vůdců?

Podivuhodné názory nehlásá totiž jenom emigrantský časopis "Náš Směr". Na nedávném protestantském kongresu ve Švédsku

promluvil jeden z nejvýznačnějších duchovních vůdců českého protestantismu, prof. Dr. Hromádka. Obsah jeho projevu, shrnutý ve dvou větách, je asi tento: Nepopírám, že komunismus je velikým zlem a nebezpečím pro křesťanskou kulturu. Žijeme /protestanti c Československu/ na pokraji života a smrti. Ale ... Další obsah Hromádkova projevu naznačoval přesvědčení prof. Hromádky, že komunistické zlo přestane být zlem, bude-li se mu blahorečit. Je to jakýsi druh prohloubeného Tolstojismu. Tolstoj hlásal, že zlo přestane být zlem, neodporuje-li se mu. Dr. Hromádka se domnívá, že zlo přestane být zlem, bude-li se vychvalovat. Příživníci Masaryka měli by si připomenout Masarykův postoj k Tolstému a jeho myšlence.

Že myšlenka blahorečit zlu, aby se z něho stalo dobro, zapouští své kořeny i v exilu, vysvítá nejlépe z podivuhodného názoru, který jsme si přečetli v červnové "Zprávě o Československu", vydávané "Národ. komitétem pro Svobod. Evropu". V rubrice "Komunistická strana"/str. 9/ čteme: "ERDÍ SLOVENSKÝ NACIONALISTA CLEMENTIS byl spojen se Slánským ...". Dosud jsme se dívali na Clementise v nejlepším případě jako na rudého "určanského", který se stal obětí svých osobních rozporů s rudým Sidorem-Síroým a jeho protektory. Ejhle, k čemu není dobré Free Europe a jeho publikace. Dovídáme se z nich, že je Clementis vlastně novým slovenským Jánošíko-Štefáníkem. My, kteří jsme před vládou českých a slovenských Clementisů utekli, budeme asi brzy označeni "Zprávami o Československu" stejnými epithetony, kterými nás Slánští a Clementisové označovali ještě v době, než se stali obětmi vnitřních komunistických sporů.

Věru podivuhodné názory!

- 0 -

P r y č s k a p i t u l a n t y .

J. Š v o r c, Rio de Janeiro.

6 let již uplynulo od památného sjezdu naší strany v Praze. Kolik síly a nadšení bylo tehdy v nás! Bohužel, byl to jeden z posledních vykřiků svobody a demokracie našeho lidu. Po tomto sjezdu měla už věc veliký spáti. Strana, ve své bojovnosti neustále podlanovaná Dr. H. Ripkou, nakonec podlehla. Rudá víchřice roznese všechny věrné nár. socialisty po celé zeměkouli. V Evropě, Asii, Africe, Americe i Australii, všude slyšíte: "Pryč se zrádci a zaprodanci!" Nechceme ve straně a v národě věčně kapitulující politiky! Jsou to ztrouchnivělí bužkové, inventář, který sloužil "J. V. Franz-Josefovi I.", zradil ideu Masarykovu, v pokoře i ponížení obětoval svobodu i Hitlerovi a vernal svojí slabostí i Dr. Beneše k abdikaci. A co víc! Můžeme tento chameleonským bohům, usazeným v Radě, přičíst další zradu, zradu na III. emigraci. Část emigrace, zklamaná těmito neschopnými a nepružnými politiky byla nucena přijmout cizí státní příslušnost.

Musíme si vybojovat Radu svob. Československa mladou, pružnou, z lidí, kteří se nebáli dát v sázku svůj poslanecký mandát v boji s KSČ. Voláme Vás, Lojzce Čížku, Oto Hobo, Jindro Nermuti, Prof. Krajino . . Chceme Vás, jste povinni vlasti, národu a nám, kteří jsme šli za Vámi do vyhnanství, ve víře ve Vás, že nás vítězně přivedete zpět domů, do naší krásné, milované české vlasti, do našeho domova. Všem těm majitelům doživotních funkcí říkáme zcela jasně, že jejich odchod z dosavadních jejich funkcí byl by prvním a zároveň posledním dobrým skutkem, který kdy ve prospěch našeho národa učinili.

- 0 -

B y l j s e m v P a ř í ž i

J. S v a č i n a, Londýn

Byl jsem zvědav na mnoho věcí před mou první cestou do Paříže. Samotná Paříž byla a je mocným lákadlem, ale nejvíce ze všeho jsem se těšil na setkání s drahými přáteli a bratry. Je to v první řadě osoba br. Aloise Čížka, který je jedněmi pokládán za statečného bojovníka proti komunismu doma i v exilu a zatracován, ba nenáviděn druhými, protože br. Čížek se nebojí říci pravdu a svůj názor veřejně, ať se to líbí komu nebo ne. V první řadě bojuje za očistu strany; svou velikou lásku, v níž dlouhá léta byl a je význačným činitelem. Kolik špíny naházeli a ještě naházejí na jeho hlavu mnozí ti malí diktátorci. Jako lavina šla před časem Londýnem pověst o tom, jak si Čížek "žije" z peněz agrárníků, průmyslníků a já nevím koho ještě. Smutnou skutečností je, že mezi nejhorlivější rozšiřovatele těchto pomluv patří i čelní funkcionáři strany národní socialistické v Londýně. Sám jsem byl svědkem toho, jak tato bublina splaskla a bylo veliké "ticho po pěšině". A teď jsme s manželkou měli možnost vidět vše z blízka, velmi z blízka . . . !

Br. Čížek žije s rodinou, t. j. s manželkou a synem na venkově nedaleko Paříže. Mají přímo "přepychový" byt. Všichni tři žijí, pracují a spí v jedné staré místnosti prastarého hotelu s nejnutnějším, skoro "lágrovým" zařízením. Smekáme před jejich skromností, a když jsem to všechno viděl - jejich způsob života, nenáročnost a při tom zanícení pro československou věc - bylo mi jejich tak nějak líto. Je možno najít lidi z vlastních řad, kteří už tak klesli, aby způsobem komunistických desítkářů špinili čestné lidi? Kolik krásného, skutečného bratrství, obětavosti je u všech těch Čížků, Svobodů, Bervidů a ostatních. Bylo to až dojemné, nezapomeneme !

A ještě něco. Měl jsem možnost vidět bra. Čížka ve styku s příslušníky jiných politických stran. / Je třeba o tom, bohužel, mluvit, protože to je další "zrádčovství" Čížkovo. / Dovede s nimi mluvit řečí českou, po našem a od srdce, až se mi zatajoval dech, když jsem slyšel tu otevřenost, s jakou Čížek "servíroval" svůj názor. Žádné rukavičky, poplácávání na rameno. A nastojte - je oblíben a vážen. A tak maně vzpomínám na ty, kdož plná ústa Masaryka a Beneše přisvojili si právo pomalu rozhodovat o politickém životě a smrti Aloise Čížka. Nevadí jim, že jsou mnozí z těch, kdož pod obrazem krásného člověka T.G.M. se objímají s největšími fašisty a masarykobijsci! Juli jsme do Paříže, našli jsme tam to nejkrásnější - dobré a poctivé lidi! Na schůzi předsednictva strany a delegátů jsem měl možnost se přesvědčit, že strana národní socialistická v Paříži s předsedou br. A. Čížkem, je nejsilnější politickousložkou v Paříži vůbec. A jsme na to hrdí!

Z peněz, našetřených rukou společnou a nerozdílnou s manželkou jsme uhradili cestu - o ostatní už se "dělili" pařížští obětavci.

Sestro Čížková s rodinou, br. Svoboda, který sice nemá ani kampa ve svém bytě, ale zahríváš se tou malou krabičkou, do níž Ti šestáčky posílají ti prostí lidé, roztroušení po celém světě, ty peníze, které rozhodují o osudu "Slova" a Vy všichni tam v Paříži - děkujeme Vám a

n a s h l e d a n o u !

Každý, kdo chce být dobře informován o událostech doma i na celém světě, nechť si předplatí Jostenova "Čechoslováka".

J e d n o d u c h ý č i s l o ž i t ý ?

Slavoj S v o b o d a, Gagny.

Motto : Heslo naše. "Chudé duše
dělají to jednoduše!"

Když jsem jako činovník mládeže nár.soc.překročil v r. 1948 hranice naší milované vlasti, netušil jsem, že ta strana, kterou jsem měl tak rád, a pro kterou jsem od r. 1945 vždy radostně pracoval, neuvítá mne s nadšením, dokonce, že se dočkám i onoho neblahého rozdělení strany na stoupence "jednoduché" a ty druhé. Jsem si vědom toho, že po tomto úvodu jsem Vám také dlužen řádné vysvětlení. Zaslouhou některých "velebratří" rozpoznáváme ve straně totiž: a./ členy jednoduché, t.j. ty, kteří bez postranních umyslů a jakékoli touhy po závratné kariéře přihlásili se pod prapor té strany, které sloužili už doma. Tedy žádná shánka po funkcích, žádné šilhání po lepším a teplejším místěčku, kde se sice nepracuje právě nejčestnějším způsobem, ale zato lehce. Ti druhí /za b.,//, chcete-li, říkejte jim složití, jsou sice také členy nár.soc.strany, ale jen potud, pokud je v ní Dr.Ripka, ovšem Dr. Ripka vybavený jednak penězi, jednak funkcemi, které mu umožní uspokojiti tyto kariéristy v jejich ctižádosti. Neříkejte, prosím Vás, že pro uprchlíka není v exilu žádná jiná, než manuální práce. Zkuste to sami. Zahodte čest, zřekněte se všech ideálů, řekněte jako nevěsta před oltářem své "Ano" a jste zabezpečeni. Starý kouzelník Ripka Vám najde práci, o jaké se Vám ani nesnilo. Pracovní začátky těchto lidí jsou velmi lákavé. Člověk musí mít jen abnormální paměť. Je nutno si ku příkladu pamatovat věci, které se vůbec nestaly. Rád věřím, že to může těžko porozumět ten, kdo práci oněch lidí nepoznal. Pokusím se Vám to vysvětlit srozumitelněji. Představte si třeba, že dobře prosperující obchodník, českosl. politik, uprchlík se proviní tím, že dá svoje kancelář.místnosti, telefon a t.d. k dispozici zdarma jedné skupině představitelů všech politických stran, které nešťastnou náhodou neuznávají boha-Ripku. Jak potrestat tohoto smělce, aby po druhé už zasla chuť nejen jemu, ale i kterémukoli čsl.politic. uprchlíkovi na podobnou věc? No vidíte, a tady je to zaměstnání pro ty, kdo o sobě říkají, že nejsou "jednoduší". Ze třeba onoho obchodníka právě neznají, není na závadu, dokonce to může být předností. Prostě se zjistí, že obchodník, který se o politiku vážněji zabývá až v exilu, byl doma významným činitelem komunistické strany a dokonce šéfem proslulého ZOBU! Co na tom, že se tento člověk stane předmětem pozornosti příslušných úřadů. Hlavní věcí je, s okamžitou platností splnit příkazy shora, t.j. z U.S.A. S jedním takovým "nejednoduchým" mladým mužem hovořil nedávno náš předseda br. A.Čížek a poznatky, které si z tohoto rozhovoru přinesl, byly jen absolutním potyčením mého osobního názoru. Jsem velmi šťasten, že mě tento člověk ve své domýšlivosti zařadil do kategorie "jednoduchých". A nestydím se za ten fakt, že se mezi ty "složitě" ani nehodím. Zvykl jsem si příliš žít z poctivé práce a nerad bych se zde v exilu v zásadě měnil. Nezávidím oněm "chytřejším", mezi které se počítá i onen mladý muž, jejich dnešní zaměstnání. Věřím totiž pevně, že se dočkáme té doby, kdy při sčítání a oho nocování různých těch "zásluh" nebudou příznivě vykládány a posuzovány činy těchto lidí, jejichž denní potravou jsou intriky a ideálem peníze. Na adresu všech těch, kterým se snad zdám být příliš jednoduchým, bych chtěl říci, že mě tato jejich starost nikterak nedojímá, protože jsem ještě do dnešního dne nepřišel na to, co bych měl jim nějakým způsobem závidět.

- 0 -

Br.předseda naší strany, A.Čížek, děkuje tímto všem přátelům a známým za srdečné projevy účasti při příležitosti jeho nehody. Br.předseda i jeho rodina, jsou zdraví a již úplně mimo nebezpečí. Sestře M.Kovačové z New.Yorku děkuje zvláště za její zprávu, kterou na její popud otiskl krajanský tisk v Americe.

R e k a p i t u l a c e .
A. M i č k a, Noisy-le-Sec.

Budou tomu již 3 roky, co jsme se sešli v Paříži, abychom si rádným a demokratickým způsobem zvolili vedení své strany. Tenkrát nás nebylo mnoho a jedinou naší doménou byla Francie. Díváme-li se zpět na ten poměrně krátký čas, s radostí konstatujeme skutečně skvělý vzrůst našeho hnutí. Vedle Paříže je to Londýn, New-york, Batawa, Rio de Janeiro, Meknes v Maroku, Lens v severní Francii, Oslo, Kodan a t.d., prostě všude tam, kde žijí českoslovenští političtí uprchlíci, hlásí se bratři do našeho hnutí. Tento náš vzrůst jde pochopitelně ruku v ruce s bezpříkladnou pozorností různých našich "milých přátel", kteří se snaží za každou cenu naši jednotu rozbit. Hlavním důvodem neúspěchu všech těchto jejich snah je to, že si všichni navzájem naprosto důvěrujeme, že není mezi námi rozdílu ani ani věkového, ani povahou našeho zaměstnání, že nejsme a nikdy jsme nebyli placeni nikým a hlavně, že máme rádi svoji stranu, za jejíž očistu vedeme sice těžký, ale spravedlivý boj. Jako bývalý tajemník strany těžce nesu dosavadní postup bývalého předsednictva strany, dnes sezením v New-Yorku a především nemohu pochopit sám postoj br.Dr.Zenkla, který je úplně ve vleku Dr.Ripky. Vím dobře, jaký špatný zvuk mělo jméno Dr. Ripky v řadách našeho členstva doma. Nikdy nesrostl s naší stranou a nebyl také pro ni žádnou ozdobou. Jeho chlad a cizota k naší straně našly své pokračování i zde v exilu. Jeho zásluhou nám zde vystoupilo mnoho straníků z našich řad, pobouřeno jeho politickou linií i jeho způsobem života.

Nevěřím, že politický konec zastihne Dr. Ripku v barvách strany nár.soc.. Jeho uzká spolupráce, respektive jeho protektorát nad "Stranou práce" zřetelně ukazují cestu tohoto muže. Panu Dr.Ripkovi se podaril v exilu znamenitý rekord: rozbití, eventuelně rozložení všech politických směrů. Chtěl bych jen tohoto přeborníka velmi zdvorile upozornit, že poslední stranou pro jeho činnost je strana nár.soc., a ta že bude pro něho také znamenat jeho politickou smrt.

Musíme žít opravdu ve velmi podivné době, když utíká z komunistického státu člověk, který se o jeho zřízení tak značným způsobem zasloužil.

- Q -

Kolik je "Čížkovců" v Anglii?
J.Svačina, Londýn.

Není nás registrovaných 120 - půl - není nás 90, ale jsme tu s pevnými kořeny. Mnozí z nás nemají pro vzdálenost a zaměstnání možnost jet do Londýna, je zde i otázka finanční, starosti osobní a t.d., ale to nejdůležitější je tu! Zájem o očistu strany. Naše korespondence o tom mluví. K tomu není vždy nutné sednout si u piva a žvanit a pak mluvit o zdařilém průběhu schůze, která - se nekonala. To byl ten system, který dnes ještě straší mnohé z nás při vyslovení slova "schůze".

Lidé začínají vidět a věřit, že dobrou věc není třeba prodávat dryáčnickými sliby. Dobrou věc je třeba v tomto případě hlídat a přesvědčovat váhající a bojácké o správné cestě! Události v Londýně nám jen pomáhají. Upřímně řečeno nemáme radost z těch různých afér a ostud. Neslouží čsl. věci, ale nabádají poctivé lidi k ostrážitosti a ukazují jim v plné nahotě, kde se jedná o věc dobrou a kde o špatnou. Nestačí jen o Masarykovi mluvit a psát, je třeba se chovat vždy a všude jako čestný člověk - ne jako zvíře. /Je to sice nepříjemné slovo, ale obávám se, trochu slabé !/

Zprávy o r g a n i s a c i

Tentokrátě smutnou zprávu dostáváme od předsedy naší org. v Maroku, br. A. Horáka. Oznámil nám tragickou smrt br. Fr. Pokorného, býv. krim. asistenta z Prahy a populárního řecko-ř. zápasníka. Br. Fr. Pokorný zemřel následkem těžkých popálenin v důsledku vznícení benzinových par. Prosíme ses. J. Pokornou, která zde zůstává s 9.letým chlapcem, aby přijala naši nejupřímnější účast v jejím vel. kem bolu. Naše předsednictvo ve své schůzi vzpomělo památky zesnulého. Ztrácíme poctivého, upřímného a statečného bratra, jehož památky nikdy nezapomeneme. Br. dův. Horákovi za vzácnou pohotovost a obětavost, jakož i br. Fiedlerovi za poslední slova, jimiž se s mrtvým rozloučil, vzdáváme nejsrdečnější dík. Br. a ses. Henrychovým, jakož i p. rest. Doubravovi v Meknes nezapomeneme nikdy, jak krásným způsobem se ujali s. Pokorné.

Na schůzi deleg. čl. str. nár. soc. v Paříži byl přítomen zem. dův. naší strany ve Vel. Britanii a místopředs. našeho hnutí br. J. Svačina se ses. Svačinovou. Naši milí hosté zanechali v řadách našeho členstva ten nejkrásnější dojem.

Dne 12. XI. 1952 konala se v Paříži val. hromada "Franc. federace bojovníků a odbojníků cizích." Konferenci zúčastnil se I. místopředs. našeho hnutí, br. Ing. Bervida, který je předsedou čl. sekce této federace.

Br. Dr. J. Mader, zahranič. ref. a člen předsed. našeho hnutí je také vynikajícím sportovcem. Jako stálý člen francouz. reprezentač. wolley-ballové ho teamu skvělým způsobem propaguje jméno Čechoslováka. Francouz. sportovní tisk již mnohokrát ohodnotil jeho skvělé sportov. výkony a zařazuje ho mezi nejlepší hráče Francie.

Br. K. Vodička, člen výkonv. naší str. je hráčem a trenérem francouz. sportov. klubu v Noisy-le-Sec. Kromě funkce fotbal. a lehk. atletic. trenera, hraje aktivně i Fotbal i hockey. Take jemu dík za úspěšnou reprezentaci našich barev.

Br. M. Holler, dův. naší org. v Pas de Calais, změnil hornický šat za stejnokroj vojína Franc. cizinecké legie. Pro svoji píli a ukázněnost byl zařazen do poddůst, školy v Alžiru.

Br. Dr. F. Osvald /člen předsed. naší strany/ se svou paní přijel z Německa do Paříže a zúčastnil se jednání se členy předsednictva strany.

V měsíci srpnu a září t. r. konala se v U. N. O. v Paříži konference o světové výchově dělnictva. Jednání sledoval br. Ing. J. Bervida, býv. člen předs. ústřed. školy dělnické v Praze.

Na četné dotazy sdělujeme adresu našeho zem. důvěrníka ve Vel. Britanii: Br. J. Svačina, c. /6 Mr Taylor, 20 Pa-ge Heath Lane, Bickley-Kent, Angleterr.

Příspěvy a dary adresujte na poklad. br. S. Svobodu, Hotel Négra, Gagny /S. O. / Za redakci odpovídá. A. Čížek, Hotel Négra, Gagny, /S. et O. /

R ů z n ě zprávy.

Pověřencem Rady svob. Českosl. v Paříži byl jmenován býv. povereník, Ing. K. Fillo.

Úřadující místopředs. živnostenské strany v exilu, redaktor J. Kučera, odjel do U. S. A.

Gen. tajemník živnosten. strany v exilu, M. Švestka, rozesílá všem členům a příznivcům živnostenské strany stranickou korespondenci s velmi zajímavým obsahem.

Pí. M. Dostálová, býv. obětavá neplacená sekretářka Rady svob. Čes. v Paříži, odletěla se svými dětmi do U. S. A.

Novým úředníkem čl. pomocného komitétu v Paříži je p. B. Jílek, člen předsed. republikánské strany ve Francii.

Novým ředitelem čl. odd. mnichov. rozhlasu je Dr. M. Kohák.

Býv. poslan. A. Bartoše, působícího nyní v U. S. A. stihla těžká ztráta umrtím jeho bratra, který zahynul při výkonu služby jako letec RAFu. Br. posl. Bartošovi vyslovujeme svoji nejhlubší soustrast.

Býv. předs. živnost. str. v exilu, p. p. E. Fusek dlel v těchto dnech v Paříži a jednal se zást. některých politických stran.

Syn býv. čl. ústř. zastup. hl. m. Prahy, br. Vl. Rodovského, žijící s rodiči v U. S. A., slouží v americké armádě.